

ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ЗАСАД КОНЦЕПЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНО-КУЛЬТУРНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В СИСТЕМІ МІЖДИСЦИПЛІНАРНОГО ПРОСТОРУ

© Старовойт О. В.

доктор філософських наук, доцент кафедри менеджменту та інноваційних технологій
соціокультурної діяльності НПУ імені М.П. Драгоманова (Київ, Україна)

E-mail: helenst0001@gmail.com, ORCID 0000-0001-7649-4455

Анотація. *Актуальність дослідження в тому, що* проаналізовано інформаційно-культурний менеджмент та умови його становлення. Інформаційно-культурний менеджмент є результатом становлення інноваційного суспільства та креативно-знанцевої економіки, в основі якої інновації.

Постановка завдання – інформаційно-культурний менеджмент є основою формування інноваційного суспільства та інноваційної людини. Даний тип суспільства потребує розвитку інформаційно-культурного менеджменту в культурну практику знанцево-інтелектуальної економіки. **Аналіз останніх досліджень і публікацій** – ми спираємося на авторів, що досліджували культуру як феномен, яка виступає чинником становлення і розвитку інноваційно-культурного менеджменту. Це твори Т.Андрущенко, В.Вашкевича, В.Воронкової, О.Кивлюк, С.Крилової, А.Кравченко, М.Кириченка, С.Куцупал, В.Мельник, В.Нікітенко, Р.Олексенка, Т.Розової,

Виділення недосліджених частин загальної проблеми – концептуалізація інноваційної особистості як об'єкта і суб'єкта інформаційно-культурного менеджменту. В основі дослідження – концептуалізація інноваційних засад концепції інформаційно-культурного менеджменту в системі міждисциплінарного простору як фактор формування креативної економіки.

Постановка завдання – використання методів і підходів, зокрема соціоаксіологічного і синергетичного, що дозволили розглянути умови формування концепції інформаційно-культурного менеджменту в умовах викликів інформаційної революції.

Виклад основного матеріалу. Проаналізовано місце і роль інформаційно-культурного менеджменту як нового наукового напрямку та дисципліни та визначено його місце в системі наук. В основі інформаційно-культурного менеджменту – життєспроможність інновацій як чинника упровадження культури менеджменту та культури управління. Досліджено, що інновації стимулюють виробництво матеріальних і духовних благ, зумовлюють формування культурної політики організацій. З'ясовано, що інформаційно-культурний менеджмент формує модель розширення впливу культури на всі сфери управління. Виявлено сутність культури та інновацій як головних детермінант інформаційно-культурного менеджменту та їх вплив на розвиток людського капіталу.

Висновки - розкрито еволюцію менеджменту від його класичної форми до сучасної, в основі якої утвердження культурної домінанти та її культивування в управлінській політиці.

Ключові слова: інновація, культура, інформаційно-культурний менеджмент, соціокультурна діяльність, інноваційні технології, людина інноваційна, людський капітал

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями

Актуальність дослідження в тому, що проаналізовано інформаційно-культурний менеджмент та умови його становлення. Інформаційно-культурний менеджмент є результатом становлення інноваційного суспільства та креативно-знанцевої економіки, в основі якої інновації. Інформаційно-культурний менеджмент в системі міждисциплінарного простору – це явище, що заслуговує самостійного вивчення, форма здійснення

соціокультурної діяльності організації у внутрішньому середовищі по відношенню до суб'єктів зовнішнього середовища.

Інформаційно-культурний менеджмент – предмет вивчення багатьох наук – філософії, менеджменту, філософії освіти, соціальної психології, соціальної інформатики, що свідчить про те, що його об'єкт і предмет зачіпає багато наук і виступає предметом міждисциплінарного простору.

Інформаційно-культурний менеджмент є результатом становлення інноваційного суспільства та креативно-

знанневої економіки, в основі якої інновації [1, с.128-133].

В інформаційно-культурному менеджменті поєднуються такі категорії, як інформація, культура, соціокультурна діяльність, інформаційно-комп'ютерні технології, культура менеджменту, що впливають на ефективність діяльності організації, комунікацію її співробітників, формування певного стилю роботи, утвердження певного стилю управлінської культури.

Все це в цілому дає можливість створити концепцію інформаційно-культурного менеджменту, в основі якого утвердження ефективної соціокультурної діяльності як уособлення певного типу культури – культури управління керівника, культури комунікації між співробітниками, культури мови і мовлення, культури передачі повідомлень, культури інформаційної діяльності, що в цілому є виявленням культурної сутності соціальної самоорганізації [2].

Інформаційно-культурний менеджмент повинен принести з утвердженням концептуальних основ його діяльності процес змін, що позитивно відображаються на діяльності всієї організації як єдиного цілого, моделювання інформаційних процесів в контексті інформаційного суспільства [3, с.222-226].

Під соціокультурною діяльністю ми розуміємо утвердження патернів культури та цінностей, що є основою діяльності організації та розповсюджуються на всі рівні управління, сприяють дифузії інновацій та інформації як основи діяльності, що сприяють утвердженню культури управління, культури керівництва, культури взаємовідносин в колективі, культури комунікацій, що є свідченням формування глибинних ціннісно-культурних орієнтацій в колективі та становлення життєвого шляху організації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Стан розробки інноваційних засад концепції інформаційно-культурного менеджменту в системі міждисциплінарного простору знайшов своє відображення у роботах таких авторів, як К.Бергер, Р.Дафт, М.Портер, С.Гантінгтон (аналіз терміну «культура комунікації»); І.Ансоффа, К.-О.Апеля, З.Баумана, У.Бека, Ж.Бодрійяра, Г.Гадамера, Н.Лумана, Ю.Габермаса (інформаційно-комунікативний процес в організації); Р.Арона, Д.Белла, Л.Берталанфі, О.Тоффлера, Е.Гідденса, М.Кастельса, Ю.Лотмана, С.Гантінгтона (аналіз інформаційно-комунікаційного процесу в

організації в умовах глобалізації); В.Андрущенко, Т.Андрущенко, В.Вашкевича, В.Василькової, Л.Бевзенко, І.Добронравової, Л.Горбунової, В.Воронкової, О.Кивлюк, С.Крилової, А.Кравченко, М.Кириченка, Н.Кочубей, С.Кудепал, А.Лазаревича, О.Пунченка, В.Мельник, В.Нікітенко, Р.Олексенка, Т.Розової (синергетичні основи аналізу організації та утвердження її культури). Вважаємо, що дана проблема у такому ракурсі, як ми заявили, мало досліджена в соціально-філософській думці і є надзвичайно інноваційною.

Невирішені раніше частини загальної проблеми.

Постановка завдання – інформаційно-культурний менеджмент є основою формування інноваційного суспільства та інноваційної людини. Даний тип суспільства потребує розвитку інформаційно-культурного менеджменту в культурну практику знаннево-інтелектуальної економіки.

Мета наукового дослідження – концептуалізація інноваційних засад концепції інформаційно-культурного менеджменту в системі міждисциплінарного простору як фактор формування культури управління організації.

Цілі дослідження:

- дослідити, що являє собою інформаційно-культурний менеджмент як наука і новий науковий напрямок;
- виявити сутність інформаційно-культурного менеджменту, в основі якого культура управління та культура інновацій, що впливає на соціокультурну діяльність;
- розробити напрями розвитку концепції інформаційно-культурного менеджменту організації;
- виявити сутність соціокультурної діяльності, що пронизує концепцію інформаційно-культурного менеджменту;
- розкрити сутність інновацій та їх вплив на розвиток соціокультурної та інноваційної діяльності організації.

Об'єкт дослідження – формування інноваційних засад концепції інформаційно-культурного менеджменту.

Предмет дослідження – феномени культури та соціокультурної діяльності інформаційно-культурного менеджменту, що впливають на діяльність всієї організації.

Методологія дослідження включає використання методів і підходів, зокрема соціоаксіологічного і синергетичного, що дозволили розглянути умови формування концепції інформаційно-культурного

менеджменту в умовах викликів інформаційної революції. Соціоаксіологічний метод і підхід виявив субкультурну динаміку становлення інновацій та культури всередині організації, так як культура допомагає зрозуміти всі зміни, що відбуваються в організації, пояснити процеси соціокультурної діяльності та виявити дефекти комунікації чи неостаннього рівня кооперації. Для нас аналіз культури як основи становлення соціокультурної діяльності організації є необхідним в контексті соціоаксіологічного методу і підходу, тому що нові інформаційно-комунікаційні технології впливають на діяльність всієї організації і сприяють утвердженню концепції інформаційно-культурного менеджменту. Нові технології є відображенням професійної культури, що розвиваються всередині організації, та впливають на характер роботи та структуру організації, тобто на діяльність всієї організації.

Синергетичний метод чи підхід є необхідним для досягнення синергії в організації та вирішення цілої низки управлінських проблем, вирішення ряду феноменів негативного впливу, якими супроводжується процес упровадження інформаційних технологій та упровадження інновацій в організації. Неefективна робота в організації часто пов'язана з слабкою культурою комунікації, взаємодії співробітників, слабкої культури управління, що відображається на всій соціокультурній та освітянській діяльності організації [4, с.225-232].

Виклад основного матеріалу

Інформаційно-культурний менеджмент як наука і новий науковий напрям – це наука про становлення ефективного й цивілізованого управління із забезпеченням інформації та інновацій, перетворення інформації на знання та інновації, а з часом і на додану вартість, виражену інтелектуальними ресурсами, перетворення інформації та інновацій на соціокультурну діяльність як основу функціонування організації.

В умовах сучасного постіндустріального суспільства, що еволюціонує в інформаційне, відбуваються значні зрушення внаслідок науково-технічної революції й утвердження інноваційних важелів, що проникають в усі сфери людської життєдіяльності, включаючи й освітянську. Ми пропагуємо доктрину «Україна 2030: Доктрина збалансованого розвитку» (Львів: Кальварія, 2017.-168с.), де найкращим чином розвиваються всі складові інформаційно-інноваційного менеджменту, націленого на Формування інноваційних засад концепції інформаційно-культурного менеджменту в системі міждисциплінарного простору

формування інформаційно-інноваційного суспільства [5].

Звичайно, що всі важелі упровадження такого суспільства по-різному вирішуються в різних державах, проте активізація інформаційно-культурного менеджменту являє собою всевітнє соціальне, культурне та економічне явище. Це стосується і його соціальної та культурної ролі, і вирішення технічних і технологічних завдань, питань соціально-культурної та освітянської політики. Для реалізації позитивних сценаріїв упровадження інформаційно-культурного менеджменту в Україні необхідно враховувати вплив глобальних мегатрендів, необхідних для ефективного впровадження інформаційної компоненти в усі сфери життєдіяльності сучасного суспільства та утвердження культури організації.

Інформаційно-культурний менеджмент формує нові цілі, завдання, пріоритети, нові форми, методи і процедури досягнення мети, що становить формування його сучасного предмета та об'єкта дослідження [6].

Принципи упровадження інновацій та культура управління є основою формування нових механізмів інформаційно-культурного менеджменту, що дає змогу уникнути більшості ризиків і забезпечити дієвість та ефективність, що базуються на інформації та інноваціях. Інформаційно-культурний менеджмент націлений на пошук більш ефективних шляхів для вирішення існуючих проблем та при цьому перевага має надаватись саме упровадженню культури та інновацій. Уряд має забезпечити готовність упроваджувати нові програми і технології та вивчати прогресивний зарубіжний досвід країн, що будують інформаційне суспільство в контексті розвитку інформатика та культури [7].

Тому завдяки інформаційно-культурному менеджменту мають бути створені належні умови для сприятливих змін з метою досягнення більш ефективних та якісних результатів утвердження культури організацій та управління.

Україна має бути залучена у ланцюги створення доданої інтелектуальної вартості, що визначається мереживізацією як новим інформаційно-інноваційним ланцюгом, що базується на інформаційно-культурному та інноваційно-комунікаційному менеджменті, в основі яких інформація та знання [8].

Інноваційні зміни через максимальне спрощення адміністрування та організацію відповідної сучасної інформаційно-інноваційної

інфраструктури та відповідних інститутів, які заохочують участь у глобальних соціальних мережах, базуються на підвищенні якості освіти та кваліфікації людських ресурсів, сприяють трансферу знань, технологій та руху товарів. Конкурентоспроможність інформаційно-культурного менеджменту визначається здатністю ідентифікувати для себе кращі позиції у ланцюгах створення доданої інтелектуальної вартості, що базується на спроможності рухатися вгору в ланцюгу створення доданої вартості [9].

Для цього слід розвивати інформаційно-культурні технології як основу удосконалення інформаційно-культурного менеджменту, в основі якого хмарні технології, робототехніка, технології штучного інтелекту, системи безпеки обміну даними. Для реалізації політики мережевізації передбачається система заходів, що потребує використання головної конкурентної переваги – наявного людського капіталу [10].

При цьому якість людського капіталу стає вирішальним чинником розвитку інформаційно-інноваційного суспільства, що розвивається на мережевій основі. Економічна діяльність, що формує унікальні інноваційні сектори, базується на генеруванні високої доданої вартості, залучення висококваліфікаційних фахівців, що мають значний потенціал отримання ринків і здатності забезпечити інноваційний стрибок України в інформаційно-інноваційне суспільство, наблизившись до високотехнологічних інформаційних економік світу [11].

На нашу думку, розвиток організацій пов'язаний з розвитком і саморозвитком працівників, їх адаптацією до інформаційних умов, нововведень, що відбуваються в організаціях, що потребують підвищення професіоналізму працівників та суттєвими перетвореннями в організаціях у зв'язку з упровадження концепцій інформаційно-культурного менеджменту, зумовлених прискоренням процесів технологічних, соціальних, економічних, політичних змін.

Управління культурою в організації як стабілізуючим фактором змін сприяє утвердженню інформаційно-культурного менеджменту, в основі яких утвердження інновацій, інформації та інформатизації, навчання і самонавчання, розвитку і саморозвитку працівників, адаптації до утвердження постійних змін, які потребують формування відповідної культури, без якої ці зміни не відбудуться.

Аналіз культури інформаційно-культурного менеджменту організації більше всього проявляється на поведінковому рівні та на рівні цінностей, що панують в організації, проте сутність його визначається сукупністю основоположних уявлень про культуру організації на рівні групи, що прийняла ці цінності (мова, звичаї, традиції, ритуали, корпоративна культура, принципи, правила гри, практичний досвід організації, склад мислення, ментальні моделі чи лінгвістичні парадигми. «базові метафори» чи інтеграційні символи тощо) [12].

Коли ми говоримо, що в організації розвиненою є концепція інформаційно-культурного менеджменту, то під цим розуміємо не тільки спільність певних елементів, але й глибинний характер та стабільність розвитку організації. Культура передбачає існування будь-чого цілого, що створюється звичаями, кліматом організації, цінностями і моделями поведінки, всього того, що є сутністю. Частіше всього культура інформаційно-культурного менеджменту детермінується культурою організації, під якою розуміється колективний досвід даної групи, що включає поведінковий, емоційний і когнітивний елементи психологічного функціонування її членів.

При умові такої стабільності організація і потребує формування концепції акумульованого колективного досвіду даної групи, який, у свою чергу, передбачає стабільність організації, в основі якої інтеграція діяльності її членів. Концепція інформаційно-культурного менеджменту визначається як паттерн колективних базових уявлень при вирішенні проблем адаптації до змін зовнішнього середовища і внутрішньої інтеграції [13].

Концепція інформаційно-культурного менеджменту організації включає:

- 1) артефакти як видимі організаційні структури і процеси;
- 2) проголошені цінності – стратегії і цілі, філософію цінностей;
- 3) базові уявлення (підсвідомі, що представляють самочевидні переконання, особливості сприйняття, думок і почуттів) як основа культури менеджменту організації. Позиції і цінності групи, виходячи з яких організація вирішує свої проблеми, визначаються керівником (лідером).

Аналіз інформаційно-культурного менеджменту включає:

- 1) аналіз культури та її вплив на використання інформаційно-комп'ютерних технологій;

2) визначення типу лідерства типом культури;

3) формування концепції культури пов'язане з стурктурацією та інтеграцією;

4) усвідомлення культурних уявлень і оцінка їх відповідності стратегічним цілям організації;

5) використання інформаційно-культурного менеджменту для вирішення проблем організації;

6) поєднання інформаційно-комунікативного та інформаційно-культурного менеджменту для упровадження культури на всіх рівнях управління [14].

Соціокультурна діяльність – це комплексна діяльність в контексті формування в організації концепції інформаційно-культурного менеджменту, що включає в себе всю сукупність наукових, технологічних, освітянських, організаційних, фінансових та інших засад, які в своїй сукупності приводять до формування культури всієї організації, що розповсюджується на всі рівні управління. Інноваційний процес представляє собою синергію науки і техніки, з однієї сторони, і держави, освіти і підприємництва. – з іншої [15].

Саме тому у власному смислі слова інновації, що упроваджуються в організаціях, представляють собою основу збагачення інтелектуального ресурсу, направлено на досягнення економічного успіху. Інновація по своїй природі є соціокультурним феноменом, постільки належить не тільки до сфери науки чи техніки, вона може належати і до сфери менеджменту, маркетингу чи фінансових інвестицій. Щоб зрозуміти смисл цього феномена, слід рухатися у руслі логіки переходу науки з класичної в постнекласичну. Соціоаксіологічний підхід до поняття «інновація» дозволяє визначити її бінарну опозицію, у якості якої виступає традиція, а основним протиріччям розвитку культури вважається «традиція-новація», що належить до культури в цілому [16]. Якщо поняття «істина» конститує класичне вчення (методологію), то поняття «новація» - постнекласичну чи проектування. Інновація та її застосування в соціокультурній діяльності організації характеризує не просто нове знання, а вирішення проблем у сфері культури як основи освоєння людиною світу, тобто формування культуротворчості як конструювання свого

буття. Конституюючим елементом культури є інновація, яка поряд з традицією визначає механізм розвитку культури в контексті інформаційно-культурного менеджменту [17;18].

Це означає, що модернізація економіки на інноваційному шляху розвитку буде успішною лише тоді, коли буде врахована не тільки знання, інтелектуально-технологічна компонента, але й гуманітарна, соціокультурна, пов'язана з організаційно-управлінською діяльністю суб'єкта. Інновація виступає елементом розвитку культури, яка може розглядатися як ситема, що саморозвивається; і елементом інформаційно-комунікативного менеджменту, так як вирішує завдання раціональної організації інформаційних потоків у сфері науково-технічної діяльності, інтелектуальної, комерційної тощо [19; 20].

Висновки.

Для нас інноваційно-інформаційний та інформаційно-культурний менеджмент взаємопов'язані та доповнюють одне одного. Звичайно, що інноваційно-інформаційний менеджмент потребує значних інвестицій на умовах високих ризиків, щоб потрапити в групу «стратегічних лідерів», в основі яких розвиток економічної діяльності, яка генерує високі рівні доданої вартості з потенціалом виходу на міжнародні ринки. Такий потенціал, як освіта має надзвичайно високий рейтинг для інформаційно-інноваційного розвитку освіти та підготовки високоякісних та конкурентоспроможних кадрів і є перспективним з огляду на високий попит як всередині країни, так і за її межами. Необхідне створення державного акселератора задля організаційно-інформаційної та фінансової підтримки вибору інноваційних ідей та їх трансформації у стартапи та інноваційні підприємства. Мають розвиватися технологічні інновації, що базуються на креативній економіці, в основі якої економічні та соціальні новації; культура та креативність; наукові інновації; підготовка креативної особистості через кластер освіти.

Перспективи подальших наукових досліджень – дослідження інноваційного суспільства, що сприяє розвитку креативно-творчої економіки та креативно-інноваційної людини та формування її культури.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Воронкова В.Г., Романенко Т.П., Андрюкайтене, Регіна. Генеза від інформаційного суспільства до «smart-суспільства» в контексті історичної еволюції сучасного світу : теоретико-концептуальний контекст. Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць. К. : Вид-во «Гілея», 2017. Вип. 116. С. 128-133.

Формування інноваційних засад концепції інформаційно-культурного менеджменту в системі міждисциплінарного простору

2. Донникова И. А. Культурогенная сущность социальной самоорганизации: Монография. Одесса : Печатный дом, 2011. 280 с.
3. Кивлюк О.П. Моделирование информационных процессов в контексте информатизации общества. *Гілея: науковий вісник*. 2014. Вип. 80. С.222-226.
4. Кивлюк О.П. Освітня культура інформаційного суспільства в контексті глобалізаційної реальності. *Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії*. Запоріжжя. 2016. Вип. 67. С. 225-232.
5. Україна 2030: Доктрина збалансованого розвитку. Львів: Кальварія, 2017. 168 с.
6. Князева Е. Н. Основания синергетики. Синергетическое мировидение. 3-е издание, дополненное. М. : Книжный дом : «ЛИБРОКОМ», 2010. 256 с.
7. Колин К. К., Урсул А. Д. Информация и культура: введение в информационную культурологию. М.: 2015. 286 с.
8. Кушерец В. И. Знання як стратегічний ресурс суспільних трансформацій. К., 2002. 248 с.
9. Лазаревич А. А. Становление информационного общества: коммуникационно-эпистемологические и культурно-цивилизационные основания; науч. ред. И. Я. Левяш. Минск : Беларуская навука, 2015. 537 с.
10. Марков В. И. Глобальный кризис человечества и кризис культуры: методологические заметки. *ВЕСТНИК КемГУКИ*. 2014. № 29. С.18 - 28.
11. Мельник В.В. «Аксіологічний поворот» сучасної філософії від культури як буття до буття культури. *Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії*. Запоріжжя. 2015. Вип.63. С. 208-217.
12. Микешина Л. А. Диалог когнитивных практик: из истории эпистемологии и философии науки; науч. ред. И. И. Ремезова. М. : РОССПЭН, 2010. 574 с.
13. Молодиченко В. В. Соціокультурна динаміка цінностей у дискурсі модернізації освіти: автореф. дис.д-ра філос. наук. Київ, 2010. 32 с.
14. Олексенко Р. И. Философия, мировоззрение и мораль современного предпринимателя как составная экономика-социального развития общества. *Социосфера: науч.-метод. и теор. журнал*. 2013. № 1. С. 31-37.
15. Олексенко Р. І. Вплив комунікацій на ціннісні орієнтири особистості. *Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії*. Запоріжжя : Вид - во ЗДІА, 2015. Вип. 62. С. 65-73.
16. Олексенко Р. Економічна освіта і виховання як засоби розвитку світоглядних засад сучасного підприємництва. *Вища освіта України*. 2013. № 4. С. 80–83.
17. Резанова Н.О. Соціально-філософський концепт інновації як фактор соціальних перетворень. *Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії*. Запоріжжя. 2013. Вип. 55. С. 235-247.
18. Савченко, С. В. Концепції «суспільства знань» як стратегічного ресурсу держави у гуманітарно-науковому дискурсі. *Гілея*. Київ. 2015. Вип. 91. С. 236-241.
19. Старовойт О. В. Філософські засади формування інноваційної культури : монографія. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2015.383 с.
20. Трубіна М. А. Теоретико-методологічні засади аналізу інноваційної сфери регіону в умовах глобалізації та євроінтеграції. *Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії*. Запоріжжя. 2013. Вип.54. С. 91-105.

REFERENCES

1. Voronkova, V.H., Romanenko, T.P., Andryukaytene, Regina (2017). The genesis from the information society to «smart-society" in the context of the historical evolution of modern world: theoretical and conceptual context. *Gilea: Research Journal*. Vol. 116. 128-133 [in Ukrainian].
2. Donnikova, I.A. (2011). Culturogenic essence of social self-organization: monograph. Odessa: The Printing House. 280 s. [in Russian].
3. Kivliuk, O. P. (2014). Modeling of information processes in the context of the information society. *Gilea: scientific bulletin*. Issue.80. C.222-226 [in Ukrainian].
4. Kivliuk, O. P. (2016). Educational culture of the information society in the context of globalizacijnoi reality. *Humanitarian bulletin Zaporizhzhia State Engineering Academy*. Zaporizhzhia. Issue. 67. 225-232 [in Ukrainian].
5. Ukraine 2030: The doctrine of balanced development. Lviv: Kalwaria, 2017. 168 s. [in Ukrainian].
6. Knyazeva, E. N. (2010). Foundations of synergetics. Synergetic worldview. 3- rd edition, augmented. M.: Book House: LIBROKOM. 256 s. [in Russian].
7. Kolin, K.K., Ursul A.D.(2015). Information and Culture: An Introduction to Information Culturology. Moscow: 2015. 286 s. [in Russian].
8. Kušerec, V. I. (2002). Knowledge as a strategic resource for social transformation. K., 2002. 248 s. [in Ukrainian].
9. Lazarevich, A.A. (2015). The formation of the information society: communicational-epistemological and cultural-civilizational foundations. Ed. I. Y. Levyash. Minsk: Belaruskaya Navuka, 2015. 537 s. [in Russian].
10. Markov, V.I. (2014). Global crisis of mankind and the crisis of culture: methodological notes. *VESTNIK KemGUKI*. № 29. 18-28 [in Russian].
11. Melnik, V. V. (2015). Aksiological "twist" of the modern philosophy of the culture as being the genesis of culture. *Humanitarian Bulletin of Zaporizhzhia State Engineering Academy*. Zaporizhzhia. Issue 63. 208-217 [in Ukrainian].

12. Mikeshina L.A (2010). Dialogue of cognitive practices: from the history of epistemology and philosophy of science; ed. I. I. Remezov. M.: ROSSPEN. 574 s. [in Russian].
13. Molodychenko, V. V. (2010). Sotsiokulturna dynamika tsinnostei u dyskursi modernizatsii osvity: avtoref. dys.d-ra filos. nauk. Kyiv. 32 s. [in Ukrainian].
14. Oleksenko, R. (2013). Filosofiâ, mirovozzrenie s morals sovremennogo predprinimatelâ how sostavnaâ ekonomiko-socialnogo development society. *Sociosfera: nauç-method. and teor. magazine*. № 1. 31-37 [in Russian].
15. Oleksenko, R. (2015). And effect communication on the value orientations of the individual. *Humanitarian Bulletin of Zaporizhzhia State Engineering Academy. Zaporizhzhia*. Issue 62. 65-73 [in Ukrainian].
16. Oleksenko, R. (2013). Philosophy, worldview and the morality of the modern entrepreneur how to sklavdova sociaolno-ekonoimçnogo development. *Higher education in Ukraine*. № 4. 80–83 [in Ukrainian].
17. Rezanova, N. A. (2013). Socio-philosophical concept of innovation as a factor of social transformation. *Humanitarian bulletin Zaporizhzhia State Engineering Academy. Zaporizhzhia*. Issue 55. 235-247 [in Ukrainian].
18. Savchenko, S. V. (2015). Koncepciï suspilstva knowledge derzhavi from resource strategichnogo Jak gumanitarno-naukovomu diskursi. *Gileâ. Kiev. Issue 91. 236-241* [in Ukrainian].
19. Starovoi, O. V. (2015). Philosophical foundations of forming innovative culture: monograph. K.: NPU Dragomanov Publishing. 383 s. [in Ukrainian].
20. Trubina, M. A. (2013). Theoretical and methodological basis of analysis of region's innovative areas in the context of globalization and European integration. *Humanitarian Bulletin of Zaporizhzhia State Engineering Academy. Zaporizhzhia*. Issue 54. 91-105 [in Ukrainian].

STAROVOIT, OLENA - Doctor of Philosophy, Associate Professor of the Department of Management and Innovative Technologies of Socio-Cultural Activity of the NPU named after MP Drahomanov (Kiev, Ukraine)
E-mail: helenst0001@gmail.com, ORCID

FORMATION OF INNOVATIVE CONCEPTS OF THE CONCEPT OF INFORMATION AND CULTURAL MANAGEMENT IN THE SYSTEM OF THE INTERDISCIPLINARY SPACE

Abstract. The relevance of the research is that the information and cultural management and conditions of its formation have been analyzed. Information and cultural management is the result of the formation of an innovative society and a creative-knowledge economy, which is based on innovation. **Formulation of the task** - information and cultural management is the basis of the formation of an innovative society and an innovative person. This type of society requires the development of information and cultural management in the cultural practice of the knowledge-intelligent economy. **An analysis of recent research and publications** - we rely on authors who investigated culture as a phenomenon that acts as a factor in the formation and development of innovation and cultural management. These are the works of T.Andrushenko, V.Vashkevich, V.Voronkova, O.Kivlyuk, S.Krylova, A.Kravchenko, M.Kirichenko, S.Kutsepal, V.Melnyk, V.Nikitenko, R.Olexenko, T.Rozova. **Selection of unexplored parts of the general problem** - conceptualization of the innovative personality as an object and subject of information and cultural management. The research is based on the conceptualization of the innovative principles of the concept of information and cultural management in the system of interdisciplinary space as a factor in the formation of a creative economy. **Formulation of the problem** - to use of methods and approaches, in particular, socio-acyological and synergistic, which allowed to consider the conditions of formation of the concept of information and cultural management in the conditions of the challenges of the information revolution. **Presenting main material.** The place and role of information and cultural management as a new scientific direction and discipline are analyzed and its place in the system of sciences is determined. The basis of information and cultural management is the viability of innovations as a factor for introducing a culture of management and management culture. It was investigated that innovations stimulate the production of material and spiritual goods, which determine the formation of cultural policy of organizations. It was determined that information and cultural management forms a model for expanding the influence of culture on all spheres of management. The essence of culture and innovations as the main determinants of information and cultural management and their influence on human capital development are revealed.

Conclusions - the evolution is revealed of management from its classical form to the modern, based on which the establishment of cultural dominant and its cultivation in managerial politics is revealed.

Key words: innovation, culture, information and cultural management, socio-cultural activity, innovative technologies, human innovation, human capital

Стаття рекомендована до публікації д.філософ.н., проф. Воронковою В.Г.
Надійшла до редколегії: 12.10.17 р.
Прийнята до друку: 17.10.17 р.

Старовойт Олена Василівна, доктор філософських наук, доцент кафедри менеджменту та інноваційних технологій соціокультурної діяльності НПУ імені М.П. Драгоманова (Київ, Україна) вул. Пирогова, 9, м. Київ 01601 Україна.

E-mail: helenst0001@gmail.com, ORCID 0000-0001-7649-4455

Формування інноваційних засад концепції інформаційно-культурного менеджменту в системі міждисциплінарного простору